

τομ. 44.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἑφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Id. ἄρ. 43).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

108. Δύνανται νὰ ἐκκαλέσῃ, α. ὁ ἐναγόμενος· β. τὸ πολιτικὸν μέρος, διὰ τὰς ζημίας του· γ. ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής, ἢ ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, διὰ τὴν δημοσίαν ἀγωγάν.

109. Ὁ καταδικασθεὶς ἔχει πέντε ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ ἐκείνην, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἐκκαλεῖται τὴν ἀπόφασιν.

110. Ὁ ἐνάγων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις του ἔχει τὴν ἰδίαν προθεσμίαν, ἀλλὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ καθόσον ἐνάγεται εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγάν.

111. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται, ὡς ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ δημοσίου συνηγόρου, νὰ κάμῃ ἐγγράφως αἰτιολογημένην ἐκκλήσιν τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

112. Ἡ δημοσία συνηγορία δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ εἰκοσὶν ἡμέρας ἀφ' οὗ τὴν γνωστοποιήσῃ ἡ ἀπόφασις, ἥτις πέμπεται πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἀμέσως καθὼς ἀναγνώσθη παρὰ τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου.

113. Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐκκλήσεως δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τὴν γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον.

114. Ἀν γένῃ ἐκκλήσις ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως, τέσσαρα μέλη τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρώτου Προέδρου, καὶ δύο πᾶρεδροι, κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

115. Τὸ Ἀνεκκλήτον Κριτήριον, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μερῶν, γινομένην εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους μάρτυρας τοὺς προεξετασθέντας παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

116. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐγκαλούμενας ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

Περὶ Φυγοδικῶν.

117. Ἐν μετὰ ἐν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ κατασχέσεως, ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ δὲν κατασχέθῃ, εἰκόσιν ἡμέρας εἰς τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος, γενομένην εἰς τὴν ἰκμαχὴν του, ἢ ἂν, ἀφ' οὗ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχέθῃ, δραπέτη, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἕτερον ἐντάλμα φέρον, ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας εἰκοσὶν ἡμερῶν, εἰ δὲ μὴ, ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὅτι ὁ καθείς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πού εὐρίσκεται ὁ φυγοδικός.

118. Εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦτο θέλει γίνεσθαι μνηεὶα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τοῦ πρώτου ἐντάλματος.

119. Τὸ ἐντάλμα τοῦτο δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτοῦ εἶναι ἐφημερίς, καὶ κηρύττεται διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν αἰτῶν αὐτοῦ κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλες τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς καπνίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

120. Αἱ εἰς τὸ 117 ἄρθρον διαλαμβανόμεναι προθεσμίαι, ἀντὶ ἀπόστασις, αὐξάνονται ἀκόμη, κατὰ τὸν εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

121. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐντάλματος τοῦ ἀρχίζει ἡ κατὰ φυγοδικίας κρίσις.

122. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ φυγοδικοῦ οὐδέπιτροπος, οὔτε συνήγορος.

123. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπάτειαν, ἢ ἂν εἶναι εἰς αὐτὸν ἀδύνατον νὰ ἐμφανισθῇ, εἰ σινοεῖς ἢ οἱ φίλοι του δύνανται νὰ προβάλωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὰς αἰτίας τῆς ἀπουσίας, καὶ νὰ τὰς δικαιολογήσῃ.

124. Ἀν τὸ Δικαστήριον εὕρῃ τὰς αἰτίας νομίμους, ἀναβάλλει τὴν κρίσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μέχρι μιᾶς προθεσμίας ἀνίγου μετὰ τὴν φύσιν τῶν προβαλλομένων αἰτιῶν, καὶ μετὰ τὸ ἐκτελεσθῆναι τῶν τόπων.

125. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, τὸ Δικαστήριον, ἀφ' ἀναγνώσῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὴν πρὶν τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ τελευταίου ἐντάλματος, καὶ ταχέως, αἱ ὁποῖαι ἐγένον διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν δημοσίαν του, κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὴν κατηγορίαν, καὶ τὴν πᾶσιν ζήτησιν, ἂν εἶναι.

126. Τρεις ημέρες μετά την έκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀκαδημίας, ἀντίγραφον αὐτῆς κολλάται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἐπὶ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πρωτεύουσος ἐπαρχίας, ὅπου ἐπαράχθη τὸ ἐγκλήμα. Παρόμοιον ἀντίγραφον, καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, θέλει σταλῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδικίου.

127. Ὁ ἐξεταστικός δικαστής, ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ ἐκκλησίου Κριτηρίου, καὶ ὁ κινὼν τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγὴν, ὡς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως ἐναντίον τῶν ἐπὶ φυγοδικίᾳ ἀποφάσεων.

128. Ἡ φυγοδικία τοῦ ἐγκαλούμενου δὲν ἀναβάλλει, οὐδὲ δίδει δικαιοματικὴς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρόντων συν-εκαλουμένων.

129. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ πρὶν τὴν ἐκκλήσεως, ἢ πρὶν τὴν ἀποφάσει, ἢ κατὰ φυγοδικίαν ἀφαιρεθῇ, καὶ ὅλα ἡ διαδικασία ἢ γενομένη μετὰ τὸ τελευταῖον ἐντάλμα τῆς κατασχέσεως, ἀκαυτοποιεῖται δικαιοματικῶς, ἀρχίζει ἢ κατ' αὐτοῦ κρίσιμος κατὰ τοὺς τακτικούς νόμους.

130. Ἀν ὅμως ἡ καταδικὴ ἐπιτρεθῇ πολιτικῶν ὅρατον, ὁ ἐγκαλούμενος δὲν κατασχεθῇ, ἢ δὲν ἐμφανισθῇ εἰμὴ ἂν χρόνους μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἂν φερεται διὰ τὸ παρελθὼν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ποῖα ὁ πολιτικὸς ὅρατος ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρεῖς μηνῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πέντε ἡμερῶν, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλούμενου.

131. Ἀν εἰς τὴν περιστασίαν, τὰς ὁποίας προδίδει τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν, μάρτυρες δίδονται καὶ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν, αἱ ἐγγράφουται ἐπὶ αὐτῶν ἰσχυροῦσι, καὶ αἱ γραφαὶ ἀποκριθεὶς ἀπὸ τὴν ἐγκαλούμενον διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλήμα ἀναγινώσκονται τὴν συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἄλλα ἐγγράφα, τὰ ὅποια ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως φωτισμοῦ τὸ δικαστήριον.

132. Ὁ φυγοδικίος, ὅστις μετὰ τὴν ἐμφανιστὴν τοῦ ἰδίου ἀφωρῶν ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, καταδικάζεται πάντοτε, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τὰ προξενήθεντα ἀπὸ τὴν φυγοδικίαν, (ἀκούει).

ΕΓΧΡΗΣΙΟΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ. Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ιουνίου.

Ὁ Κύριος Βασιλεὺς Ἀχιλλεὺς, Ρένε, Ἰππὶς, διαφω-
ταγμάτων Ἀντιπρόεδρος καὶ Γενικὸς Πρόεδρος τῆς ΣΑ.
Μ. παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ἐφάσε σήμερον πρὸς
Κερβεῖας Νικητρίδας.

— Ἐπιστρεψε δὲ ἐκ Σμύρνης καὶ ὁ Κύριος Δάκιος που
εἶχεν ὑπάγει εἰς ἐντάμωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ὀθωμικῇ
Πορτᾷ Πρόεδρου τῆς αὐλῆς του.

Νεμίζομεν χρεὶς μας νὰ δηλοποιήσωμεν εἰς τὸν
ὄνομαστί τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἀφίσταν
εἰς τὸν Ἐξουχάτων Κυβερνήτην τὴν πληρεξουσιογίτη. Τὸ
πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἡ προθυμία, καὶ ἡ εὐκρίνεια, ἢ
παρόρμησις, μετὰ τὰς ὁποίας προέβησαν εἰς τὴν σημερινήν
ταύτην πράξιν, δὲν κάμνουν ἄλλο τι παρὰ νὰ ἐπικυρώσιν
μὲ πεπιφανέστατον τρόπον τὴν ὁρθότητα τῆς ἐκλογῆς τῆς
ἐποῖαν τὸ ἔθνος, διὰ τῶν ἐν Τριετῇ συνελευσάντων πλεον-
σίων του ἐπιδραμεῖ εἰς ἀρχηγόν, ἄξιον νὰ φυλάξῃ τὰ ἡλ-
φύστερα αὐτοῦ συμφέροντα, καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς ὀδὴν
εὐφροσύνης. Δὲν εἶναι δὲ κανεὶς Ἑλλήν τῶσον εὐφρόνης, ὥς νὰ
μὴν ὁμολογήσῃ ταῦτο, ἀποδίδων εἰς τὴν προτιμῶν
πραγμάτων κατάστασιν, κατάστασιν ἀπειθείας, τοῦτον

καὶ κινδύνον, καὶ συγκρίων αὐτὴν μετὰ τὴν παροῦσαν, κατὰ
στάσιν γενικῆς πειθαρχίας, ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας, ἡπο-
γελλομένην μέλλον εὐδαιμον εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ
πολέμου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διχονοίας ἀπηυδισμένους λα-
ούς. Ἡ Γεωργία ἐμψυχύνεται, τὰ φύτα βοηθεῖται, τὰ
κοινὰ πράγματα εὐδυνῶνται κατὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν
οἰκονομίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ οἱ καρποὶ τῶν ἀδικα-
σίων ἀγῶν ἐκείνου, εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ ἐποῖον εὐρίσκειται
τὸ πηδάλιον, ἤρχισαν ἤδη νὰ γίνωνται ἐπαισθητοὶ εἰς ὅλας
τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν. Ἐντεῦθεν εἶναι ὅλας φυσικὸν πα-
ρεπόμενον ἡ ἀγάπη, ἡ προσήλωσις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ
λαοῦ εἰς ἐκείνον, τὸν ὅποιον γνωρίζει αἴτιον τούτων τῶν
ἀγαθῶν, καὶ ἡ προσδοκία, τὴν ὅποιαν ἐμπράκτως ἀπέκτινσε,
βιβασιτέραν ἄλλων ἀγαθῶν, γεννᾷ τὴν ἀπερίοριστον ἐμπει-
στοσύνην, ἥτις εἶναι τὸ ἐπαθεῖν τῶν ὅλων ψυχῇ καὶ καρδίᾳ
ἀγωνιζομένην εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ εὐνυχῆς τοὺς ὁμο-
ους τῶν. Ἰδὲν ὁ κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν:

Ἀργος, Τριπολιτσα, Καλαμάτα, Ναύπλιον, Νησίον,
Μικρομάνη, Ἁγίου Πέτρος, Πραστός, Κάτω Ναχαγίς,
Δημητσάνα, Βυθίνα, Καλαβρυτὰ, Π. Πάτραι, Κο-
ρώνη, Κόρινθος, Μιστράς ἢ Λακωνία, Φαναριον, Ἀνα-
τολικὴ Σπάρτη, Δυτικὴ Σπάρτη, Αἴγινα, καὶ Σαλαμιν.
Μονεμβασία, Σαντορίνη, Ἡπειρώται, Πάτμος, Λέρος,
Καλυμνίος καὶ Ἰκαρία, Κέα, Ἐρμιόλια, Πάρος καὶ Ἀντί-
παρος, Ζητουνιον, Σαμος, Ἀνδρούσα, Μεγαρίς, Βοστίν-
τσα, Νεοκαστρον, Λεβάνια, Τολάντι.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίου δει-
ντέρου Ψήφισματος, ἡ Κορινθία ἐκτίσασα τοῦ, διὰ τὴν Δ'
Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀντιπροσώπων τῆς, τοὺς ἐφωτίσσε
μὲ τὸ ἐξῆς ἐγγράφον πληρεξουσίου τῆς.

Ἐν ὀνόματι τῆς Τριανφυσταίου καὶ Ἀδελφότητος Τριάδος.

Ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι, ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας,
προσκληθέντες ἀπὸ τοῦ, λοιποῦ ἐκλογεῖς τῆς μητροπόλεως,
καὶ συναχθέντες εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως
συνομιλωσάμεν ἐλαίῳ ὁμοῦ, καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρί-
σιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὅσα ἀρκισθῆναι νὰ
προεδιορίσωμεν καὶ ψηφοφορήσωμεν ἐξ ἡμῶν κατὰ τὸν δο-
θέντα ὀργανισμόν τοὺς τέσσαρας ἀντιπροσώπους τῆς ἐπαρ-
χίας μας διὰ τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν Δ' συνέλευσιν, κρίνομεν
δὲ διὰ χρεὶς μας κατὰ πρῶτον νὰ ὑψώσωμεν τὰς ταπεινάς
μας εὐχαριστήσεις εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεόν καὶ πανάγαθον
διὰ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια μᾶς ἐχάρισε μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ
Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου, ὅστις εἶναι αἰτία παντὸς καλοῦ τῆς
παρούσης καὶ μελλούσης εὐδαιμονίας μας ὑστερον ἀπὸ τῶν
σάραν αἰώνων δυσδαστακτῶν καὶ βαρβαρικῶν ζυγῶν, καὶ ὑστε-
ρον ἀπὸ ὅσα ὑποφέραμεν ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς διχονοίας καὶ
ἐριδίας καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ τῆς μητροπόλεως
ταύτης καὶ τῶν χωρίων ὅλων θέλομεν καὶ προσδιορίζομεν
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς τέσσαρας ἐκλεχθέντας
σήμερον πληρεξουσίου μας διὰ τῆς πλειοψηφίας Κυρί-
ου Ἰωάννου Ζωῖπουλου, Γεωργίου Σπυριδίου, Γεωργίου Ζερ-
δαν, καὶ Παναγιώτην Τσολακώπουλον, νὰ διαφυλάξωσι
μὲ ἀκρίβειαν τὰ ἐφεξῆς.

Α. Νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ πράγματα, ἃ
τίνα ἤθελοι συντελεῖν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἀφελίαν τῆς πα-
τρίδος ὁμοῦ μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐξουχάτων Κυβερνήτου Ἰω-
άννου Καποδίστρια τοῦ Σ. Κυβερνήτην μας καὶ κατὰ
πάντα καὶ διὰ πάντα.

Β. Νὰ μὴ ἤθελαν τελμήσει νὰ ἀνακατωθῶν, εἴτε ἐμμέ-
σως, εἴτε ἀμέσως εἰς φάτριαν καὶ πατρίδα, καὶ νὰ προσκρούσωσιν
ἢ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὰ φρονήματα καὶ εἰς τοὺς ἔργους καὶ
συντηρητικὰς σκοποὺς τῆς Α'. Ἐξουχότητος.

Γ. Ἀν οἱ εἰρημνικοὶ ἀντιπρόσωποι μας ἤθελαν παρεκ-
τραπῇ εἰς τὸ παραμικρὸν τοῦ ἀνθεν κεφαλαίου, μηδεὶς
ἐξουσιουμένου, τότε νὰ μὲν ἄκουε καὶ ἀνίσχυρε ἢ περὶ
τῆς ἐθνικῆς Δ. συνέλευσεως ἀποστολῇ τῶν.

Ταῦτα θέλομεν καὶ ὁμογνώμως ὅλοι ἀποφασίζομεν ἰδιο-
χρεῖς ὑπογράφωμεν.

Τῇ 2 Ἰουνίου 1829, ἐν Κορίνθῳ.

[Ἐποῖται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐκλογέων τῆς πόλεως,
τῶν κωμῶν καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἡ ἐπικυρώσις.]

— Καὶ μετὰ τὸ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίου δευτέρου Ψήφισμα
ἡ ἐπαρχία τῆς Καλαμάτας ἐπιμένει εἰς τὴν πρῶτην ἐκλογὴ τῆς.

(Ἀκολουθία τῶν Κρητικῶν πολεμικῶν κινήσεων.)

Βίς τὴν ἔξω τῶν Χανίων γενεμένη μάχην ἐφονεύθησαν
49 ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἐξ αὐτῶν δὲ 17 πολῦτιμοι
Λακωνῆται καὶ τριάκοντα δύο Μεσσηνιαῖοι, Φουρνισιοί,
Σκιανιοί, Ἀκαρνανῆται, καὶ ἄλλοι ἀνδρεῖς. Ῥιζίται.
Ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς δὲ ἐφονεύθησαν δεκάεπτα ἰπποεῖς, μὲ
τοὺς ἵππους τῶν, ἑως ἐξιδωμένοντα πεζοί, καὶ ἐλαβή-
θησαν πολλοί.

Μετὰ δύο ἡμέρας μαζότες οἱ Τούρκοι, ὅτι εἰς τὸ
χωρίον Ἀλικιανὸν εὐρίσκειτο ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας,
ἐξεστράτευσαν, καὶ κατέλαβον χωρὶς δυσκολίαν τὴν βίσην
ἐκείνην, καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ τὸ χωρίον Βασιλάκκον.

Ἡ ἔκτασις αὐτῆς τῶν ἐχθρῶν ἔκαμε, ὥστε νὰ συνασ-
θῶν οἱ ἐδικοί μας, τοὺς ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ ἐπει-
νω, νὰ ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως νὰ διατάξῃ διὰ νὰ συνασθῶν ὅλοι οἱ τῶν περὶ
ἐκτὴ ἐπαρχίαν ἱπποφόροι, διὰ νὰ δώσωσιν μιαν συστημα-
τικὴν μάχην. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὤλεσεν τὸ ἀδελφαιτικὸν
τοῦ πράγματος συγκατένευσε καὶ διέταξε τοὺς δύο ἀρχη-
γοὺς τῶν Σφακιῶν, Ἀναγνώστην Μανουσολιανῆν καὶ
Μαιουστον Βαρδουλῆν, διὰ νὰ καταβῶν εἰς τὰς θέσεις τῶν
Χανίων μετὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν στρατιῶν, τὸ ὅποι-
ον καὶ ἀκολούθησαν προθύμως. Διέταξεν αὐτάς τοὺς
ὅπλαρχηγους τοῦ Ἀποκερῶντος, οἱ ὅποιοι ἐσύναντο γενικῶς
τοὺς στρατιῶνας τῶν καὶ ἦλθον εἰς Μαλαξάν, τὸν ὅπλαρχη-
γὸν τῶν Σελινιωτῶν Ἰακώβον Κομμαῆν, ὅστις καὶ ἐπροφθά-
σεν ἐν καιρῷ εἰς τὸν διερισθέντα τόπον τὸν διέταξε τὸν ὁ-
πλαρχηγὸν τῆς Κισσάμου Γεωργίου Δρακονιανόν, τοὺς ὁποί-
ους ὁμοῦ μετὰ τοῦ Κυβερνήτου ὅλους παρέλαβεν ὁ ἀρχηγὸς
τῶν ὅλων τῶν τριῶν τούτων τελευταίων ἐπαρχιῶν Βασι-
λεῖος Χάλης, καὶ ἐποδοτήθη ἀπὸ τὸ χωρίον Περωδία
ἕως εἰς τὸ Βαριπέτρον.

Τῇ 5 Μαΐου ἀπὸ πρωῒας ἄρχισαν τὸν πόλεμον εἰς τὸν
κάμπον, στρατηγούντες τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως
Κυρίου Ἰωάννου Χάνε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, καὶ
εἰς τὸ Τουργικὸν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ. Οἱ Τούρκοι ἔμειναν
πλειστοί εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον πύργους καὶ ἄλλας θέσεις.
Ἐκεῖ ἐπολεμήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ὅλην τὴν ἡμέραν.
Τὸ ἰπποικὸν τῶν ἐχθρῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέ-
μου δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰς πολέμους, ἂν καὶ ἐπλη-
σίσαν εἰς αὐτὸ ἀρκετὰ οἱ Ἕλληνες, τῶν ὅσων τὴν ὁ-
μῆν πολλὰς φρονίμως ἐμποδίσεν ὁ ῥήθεις ἀντιπρόσωπος,

συμφώνως μετὰ τοὺς πρώτους ὁπλαρχηγούς σταθμίζοντας
καὶ τὴν ζήμιαν τῶν ἐδικῶν μας, ἥτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι μι-
κρά, ὅσον καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι μεγάλη τῶν Τούρκων.
τέλος μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀφ' οὗ ἐτοφείσθη-
σαν πεισματωδῶς καὶ τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη, κατ-
έπαυσαν τὸν πόλεμον καὶ ἐσῴθησαν οἱ ἐδικοί μας εἰς
τὰς θέσεις τῶν ἀρκετῶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐλασθέν-
σαν εἰς τὴν μάχην τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν
θειάν προνοίαν κανεὶς δὲν ἐφονεύθη. Μεταξὺ τῶν λαθωμέ-
νων εἶναι καὶ ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ ἄλλων σημαντικῶν
ὁ Ἰακώβος Κομμαῆς, ὁ Ξυροῦχος Κενδελᾶκης, ὁ Κεῖς
Θεωδώρης Προσπερίτης, ὁ Γεωργίος Κανκαλοσιφάκης, τι-
νὲς Ἀσκησιῶται, Σελινιωτὰ καὶ ἄλλοι.

Ἀπὸ τοὺς Τούρκους δὲ ἔμειναν φονεμένοι ἑξὲς ἑκατὸν,
ὡς μᾶς ἐπηροφώρησάν τινες αὐτόματοι Ἕλληνες, ἰπποεῖς
καὶ πεζοί, ἐπληρώθησαν δὲ καὶ ἱκανοὶ εἰκοσι μόνον Ἀλβα-
νοὺς εἶχον ἰδεῖ οἱ ῥήθεις αὐτόματοι, ὅτι ἐνταφιάσθησαν
ἕως τὴν μεσημβρίαν. Οἱ Σελινιωτὰ μάλιστα Ἕλληνες
ἐπισπεύσαντες εἰς ἐν Τουργικὸν σῶμα ἐξελθόν τῶν χαρα-
κμάτων του, ἐφόνευσαν ἀπὸ αὐτοῦ ἱκανοὺς καὶ ἐπῆσαν
καὶ ἀρκετὰ τουφέκια, πιστόλια, καὶ ἄλλα.

Ἀφ' οὗ ἐνέκτωσε δὲ, οἱ Ἕλληνες πάλιν κατέβησαν εἰς
τὸν κάμπον, ἐπῆσαν κάμποσα κοπάδια προβάτων τῶν ἐχ-
θρῶν, τινὰ βόδια, ἡμίονους καὶ ἄλλα, καὶ τὰ ἔφερον εἰς
τὰς θέσεις τῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξῆλθον ἀπὸ Σούδας μία γαλιότα με-
τρεῖς μαλιτζαί, καὶ ἀπὸ τῆς Ρεθύμνης μία ἄλλη μετὰ
μὲ σκοπὸν ἵνα νὰ μᾶς προξενήσωσιν κανένα ἀντιπερσπο-
σμον, ἢ νὰ συλλάβωσιν τὴν Ἑλληνικὴν γαλιόταν. Λαβὴ Κό-
δων. Ἀλλ' ὁ ἀνδρεῖς αὐτῆς, Πλοίαρχος Ἀνδρέας Πι-
πίου διαβας πρῶτον τὰ τῆς Σούδας, τὰ εἰσάσε νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν λιμένα τῶν, ἔπειτα ἐπιστρέψας ἐναστὴν καὶ
τῶν ἀπὸ τῆς Ρεθύμνης ἐξελθόντων, εἰσάσε καὶ ταῦτα νὰ
ἐπιστρέψωσιν ὀπίσω, καὶ οὕτως ἐματαιώσε τοὺς σκο-
ποὺς τῶν.

Τῇ 6 τοῦ αὐτοῦ δὲν ἔγινε κανὲν κίνημα, οὔτε ἀπὸ
τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Οἱ Τούρκοι δὲ
παραιτήσαν τινὰ ἀπὸ τὰ ὅποια εἶχον καταλάβει χωρία καὶ
ἐυστάθησαν.

Τῇ 7 κατέβησαν οἱ Ἕλληνες πλησίον τῆς Χαλέπης
ἀλλ' οἱ Τούρκοι, μ' ὅλον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπεριφέροντο τῇδε
κάκεισε, δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τὰ μέρη, εἰς τὰ
ὅποια ἦσαν κλεισμένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔμαθε τὸ Κρητικὸν Συμβούλιον ἀπὸ
ἀξιόπιστον μέρος ὅτι οἱ ἐν Ἡρακλείῳ ἐχθροὶ ἐναντίον τῆς
αὐστηρᾶς παραγγελίας τῶν πλοίαρχων τῶν Σ. Συμμά-
χων Δυνάμεων ἐμείδισαν εἰς ἐν Τουργικὸν πλοῖον 70 αἰχ-
μαλώτους Ἑλληνίδας καὶ τὰς ἐστειλαν εἰς τὴν Αἴγυπτον
διὰ νὰ πωληθῶσιν. Οἱ δυστυχεῖς ἀδύνατοι Ἕλληνες τῆς
Κρήτης, ὅσοι κατὰ δυστυχίαν τῶν ἐφάσαν νὰ πείσωσιν
κατὰ καιροῦ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπανθρώπων τυράννων, σφά-
ζονται ὁμῶς, αἰχμαλωτίζονται, πωλοῦνται, ὑποφέρουσιν
τὰ ἀνθρώπινα δεινὰ, ἀλλὰ κάμμιαν συμπαθεῖαν δὲν εὐρί-
σκουσιν. Οἱ Τούρκοι ἔχοντες συγγένους, καὶ ἀπὸ νὰ παρουσ-
σάσωσιν ὅπως εἶναι, παρουσάζονται εἰς τὸν κόσμον ὅποιος
οὔτε ἐλπίδα μὲν εἶναι νὰ γένηται αἰωνίως.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Κρήτης συλλαμβάνοντες ἰσχυρῶς εἰς
τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πλειόπας ὑπὲρ τοὺς τριακοντίους Τούρ-

κτες, τοὺς πέμπουν εἰς τὰ φρούρια τῶν, ἀλλὰ κατηγοροῦνται, διότι ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν συλλαμβάνουν ἀπὸ τὴν Σιτίαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ψυχὰς Τούρκους, τοὺς πέμπουν πάλιν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἡρακλείου ἀλλ' οἱ Ἕλληες κηρύττονται ἀπὸ χριστιανούς ἄτακτοι καὶ σκληροὶ, διότι ἐνέκησαν καὶ νικαὺν τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Ἀλλ' ἔως ποτε ἡ δυστυχία αὕτη τῶν χριστιανῶν Κρητῶν; οὗτοι πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ὑπέφεραν, ὅσα ἄλλοι χριστιανοὶ εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπέφεραν, ἀλλ' ἡ διπλωματία τότε δὲν ἔδειξε καμμίαν συμπάθειαν εἰς αὐτοὺς. Μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν τῶν ἐφάνησαν ἴσως ἀπὸ τὰ πρωτότυπα τῆς ἱστορίας καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν τῶν, καὶ διὰ τὰς ταλαιπωρίας τῶν, καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ, τὰ ὅποια ὑπέφερον, καὶ ὑποφέρουν, ἀλλ' οὔτε ἀνάμνησις γίνεται ποτε περὶ αὐτῶν πάντοτε ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ὅλην γενικῶς τὴν χριστιανοσύνην οἱ Κρητες, πάντοτε ἐλεεινὰ θύματα, καὶ τὴν σημερινὴν καμμία χριστιανικὴ Δύναμις δὲν στρέφει τὴν προσοχὴν τῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀναξίως πάσχοντας χριστιανούς. Ἡ σημερινὴ ὅμως φιλάνθρωπος πολιτικὴ δὲν θέλει βεβαία ὑποφέρει, ὥστε νὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν τριακοντα χιλιάδας χριστιανικαὶ ψυχαὶ σωζόμεναι ἀκόμη εἰς Κρήτην, διὰ χάριν μόλις περὶ πεντακοντα χιλιάδων ψυχῶν Τούρκων ἐκεῖ σωζομένων. Ἡ ἀκλόνητος λοιπὸν σταθερότης τῶν Ἑλλήνων Κρητῶν, ἡ μεγάλη ἐπιείκεια τῶν Συμμάχων Χριστιανῶν Βασιλέων, ἡ φιλάνθρωπία τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποια οἱ Σεβαστοὶ οὗτοι τρεῖς Μονάρχαι εὐτυχῶς βασιλεύουν, θέλουν τοὺς κάμει νὰ μάθουν βεβαία ἐντὸς ὀλίγου τὴν κατάστασιν τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι θέλουν δώσει καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ὅποιαν ἔδωκαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συναγωνιστάς τῶν καὶ συναδελφούς τῶν ἀντίληψιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας τῆς 6 Μαΐου Ν. ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Γαλλικῆς ἐκστρατείας εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ ταῦτα:

« Σὰς εἶπαν ὅτι τὰ εἰς Πελοπόννησον σταλέντα στρατεύματα δὲν ἦσαν ἄρκετὰ τὸν ἀριθμὸν. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ πάμωμεν ἐκεῖ κατακλήσεις, ἐπρόκειτο νὰ ἐλευθερώσωμεν ἕνα τόπον ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Τούρκων, νὰ διώξωμεν τὸν Ἰβραήμην. Ἡ ἐκστρατεία μας κατωρθώθη εὐτυχέστατα: κατέχομεν φρούρια τὰ πάντα δὲ μᾶς καταπειθεύουσιν ὅτι αἱ μέλλουσαι νὰ ἐξακολουθήσουν διαπραγματεύσεις θέλουν ἐλευθερώσει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Τούρκων, καὶ θέλουν τὴν κατατάξει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. »

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ Κύριος Ἀνδρῶτης Σπανός, κάτοικος εἰς ἕν χωρίον τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων ὀνομαζόμενον Ῥάχιδαν, μετὰ προσκαλὲι δι' ἐπιστολῆς του νὰ ὑπάγω νὰ σχολαστήσω εἰς τὸ νεοσύστατον ἐκεῖ σχολεῖον, τὸ ὅποιον γίνεται διὰ τῶν ἀδρῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ γενναίου καὶ φιλοκάλου

πύλινου. Νομίζω συμφέρον νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, διὰ νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι πολῖται τὸ θεάρεστον αὐτὸ ἔργον, δι' οὗ ἐλπίζεται ἡ ἀληθὴς ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἔφημερίδα σας τὴν ἰδίαν του πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τὴν ἑοικυῖαν ὡς διευθύνω.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Μαΐου 1829.

Νικηφόρος Παμπούκης.

Πρὸς τὸν Κύριον Νικηφόρον Παμπούκην.

Εἰς τὰς 18 τοῦ παρόντος Μαρτίου ἔλαβον ἀπὸκρισίν σας εἰς τὴν προλαβοῦσαν περὶ τῆς ἐνταῦθα σχολῆς πρὸς ὑμᾶς προσκλητικὴν μου, καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας σας ἐπληρώθην χαρᾶς ἀπείρου. Εἶδον δὲ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα.

Ἐγὼ ὅμως ζητῶ τὴν ἱερολογιότητά σας ὡς πατριώτην με ζῆλον, νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι ὅλοι τῆς πατρίδος μας, καὶ ἀπὸ σήμερον ἐγὼ γίνομαι ἡ αἰτία εἰς τὰ ἀφιερώματα, ἡ δὲ ἱερολογιότης σας νὰ εἶσαι ἡ αἰτία τοῦ φωτισμοῦ τῆς πατρίδος μας. Μοὶ γράφεις νὰ σοῦ φανερώσω καὶ τὰ περὶ σχολῆς. Ἰδοὺ ὅπου σοῦ σημειῶνω τὰ πρὸς ὧραν ἀφιερώματα μου πρὸς ἡσυχίαν σου: σταφίδα στρέμματα δώδεκα κάρπων, ἐν ἐλαιοτριβίῳ εἰς τὴν Μισαλκουδίαν, ἑκατὸν ῥίζα, ἐλαίας, ἕνα χωράφι κοντὰ εἰς τὴν σταφίδα, τρία στρέμματα, νὰ τὸ βάλωμεν σταφίδα, ἡ ἀμπέλι.

Ἀκόμη μετὰ τὸν ἐρχομὸν σας ὁλοένα θέλω καταγίνομαι εἰς αὐξήσιν αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔργου. Ὅλα τὰ ἀφιερώματα τὰ ἔχω ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν δεσπότην καὶ ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν Βοστίτης καὶ Καλαβρύτων. Τὸ σχολεῖον γίνεται εἰς ἕνα μέρος ἐπίπεδον ἀνατολικὸν πλησίον μιᾶς ἐκκλησίας τοῦ Προφήτου Ἠλίου ὑπὸ τὴν παχείαν σκιάν ἑνὸς μεγάλου δένδρου, εἰς τὰ πλάγια τοῦ ὁποίου εἶναι ἕνα κεφαλὸς μου μετὰ καθαρῶτατον ἱερὸν καὶ με εὐκρατον ἄερα, ἔχει ἐκεῖ καὶ τόπον ποτιστικὸν ὑπὲρ τὰ δύο στρέμματα, διὰ νὰ γένη ἐν ὠραίων περιβόλῃ, τὰ ὅποια καὶ ἐτοιμάζονται.

Ὅλα αὐτὰ προετοιμάζονται διὰ τὴν ἱερολογιότητά σας, νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι τῆς πατρίδος μας. Ἐλπίζω δὲ καὶ νὰ τὰ αὐξήσωμεν, ἀκόμη, ὅσον εἰκονομήσῃ ἡ Δεῖα πρόνοια. Ἀκόμη κατὰ τὸ παρὸν σὰς προσφέρεται καὶ μισθὸς αἰτήσιος τάλλαρα δίστηλα τριακόσια κατὰ τὸ ἀποσταλὲν σοι συμφωνητικόν, τὰ μὲν διακόσια ἀπὸ τὸ μέρος μου καὶ ἡ φάγνα τοῦ σχολεῖου, τὰ δὲ ἑκατὸν θέλω ἐξοικονομήσει ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους συνδρομητὰς τοῦ Τμήματος.

Δεχθῆτε αὐτὸν τὸν μισθὸν καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν πρόσκλησίν μου, διὰ νὰ μεταδώσετε τὰ φῶτα εἰς τὴν πατρίδα σας.

Τῇ 20 Μαρτίου 1829, ἀπὸ χωρίου Ῥάχιδαν τῶν εἰς Καλαβρυτὰ Χασίων.

Ἀνδρῶτης Σπανός.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ περάσωμεν μετὰ σιωπῆς τὴν ἀξιώταινο-πράξιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εὐχόμενοι νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι πολῖται τὸ καλὸν τοῦτο παράδειγμα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

